

Gaza: Důkaz *dolus specialis* / *mens rea* pro genocidu

Dokonce ani nejzarytější obhájci Izraele nyní nepopírají, že jeho činy v Gaze splňují práh pro genocidní chování – *actus reus* podle Úmluvy o genocidě z roku 1948. Celé rodiny byly vyhlazeny, infrastruktura nezbytná pro život byla záměrně zničena a základní životní potřeby byly systematicky odepřeny více než dvěma milionům lidí. Zbývající otázka – ta, která odděluje genocidu od „pouhých“ masových zvěrstev – je otázka úmyslu: Páchal Izrael tyto činy s *úmyslem zničit*, zcela nebo částečně, palestinský lid v Gaze jako takový?

Úmluva o genocidě nedefinuje, jak tento úmysl (*dolus specialis*) prokázat. Mezinárodní judikatura však ano. Od Norimberských tribunálů přes Mezinárodní trestní tribunál pro Rwandu (ICTR) až po přelomová rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora (ICJ) soudy konzistentně uznávají, že **úmysl lze odvodit**. Standardy zahrnují:

- **systematickou povahu** samotných činů,
- **veřejná nebo soukromá prohlášení** vládních představitelů a
- **potvrzení** prostřednictvím ideologie, propagandy nebo nečinnosti při podněcování.

Tento esej aplikuje tyto standardy. Ukazuje, že činy Izraele v Gaze splňují právní definici genocidy – nejen rozsahem destrukce, ale prostřednictvím **nepřerušené ideologické linie**: století eliminační rétoriky od raných sionistických vůdců po současné ministry kabinetu. Nejedná se o nedávnou odchylku, ale o vyvrcholení dlouhodobého politického projektu.

Izrael splňuje **alespoň čtyři z pěti** zakázaných činů uvedených v článku II Úmluvy o genocidě, a pravděpodobně všechny pět, prostřednictvím dobromyslné *teleologické* interpretace. Ale jsou to **desetiletí nepotrestaného podněcování, institucionální normalizace supremacistické ideologie a kodifikace anihilační politiky** – nejjasněji ilustrovaná dopisem Knesetu z roku 2024 – které činí úmysl nezaměnitelným.

Zločin genocidy nevyžaduje, aby pachatelé deklarovali svůj záměr – ale v tomto případě to udělali.

Úmluva o genocidě: Právní kritéria a pět zakázaných činů

Podle **článku II** Úmluvy o genocidě znamená genocida:

Kterýkoli z následujících činů spáchaných s úmyslem zničit, zcela nebo částečně, národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou:

1. Zabíjení členů skupiny;

2. Způsobení vážné tělesné nebo duševní újmy členům skupiny;
3. Záměrné uvalení podmínek života na skupinu, které mají za cíl přivodit její fyzické zničení, zcela nebo částečně;
4. Uvalení opatření zaměřených na prevenci porodů v rámci skupiny;
5. Násilné převádění dětí skupiny do jiné skupiny.

Činy Izraele v Gaze jednoznačně splňují **čtyři z pěti** kritérií bez pochybností a pravděpodobně i páté prostřednictvím teleologické interpretace.

Prokázání *dolus specialis*: Právní precedenty a důkazní standardy

Mezinárodní právo uznává několik forem genocidního úmyslu:

- **Explicitní:** Prohlášení nebo dokumenty otevřeně deklarující záměr zničit.
- **Odvozený:** Ze systematických činů zaměřených na skupinu.
- **Potvrzený:** Prostřednictvím propagandy, ideologie nebo nečinnosti tváří v tvář podněcování.

Precedenty zahrnují:

- **Akayesu (ICTR):** Úmysl lze odvodit z kontextu a koordinovaných činů.
- **Krstić (ICTY):** Masakr ve Srebrenici klasifikován jako genocida navzdory omezenému rozsahu.
- **Bosna v. Srbsko (ICJ):** Státy mají povinnost **zabránit a trestat** podněcování; úmysl lze odvodit z opakované nečinnosti.

Izrael nejenže nezabránil podněcování – on ho **institucionalizoval a odměňoval**.

Dolus specialis odvozený z činů oproti historickým normám

Genocidní úmysl (*dolus specialis*) lze odvodit ze systematického chování, zejména když tak převážně cílí na chráněnou civilní populaci. Chování Izraele v Gaze, i když vezmeme v úvahu jeho vlastní podmínky, daleko přesahuje cokoli, co bylo vidět v moderní válce. V každé oblasti – cílení na civilisty, ničení infrastruktury, množství výbušnin a délka obležení – činy Izraele vynikají jako historicky extrémní a právně zavrženíhodné.

Záměrné cílení na civilisty

Dokonce i podle **vlastních interních hodnocení IDF**, která nedávno unikla do tisku, bylo **83 % zabitých v Gaze civilistů, a téměř polovina z nich byly děti**. Tato čísla jsou zdrcující nejen kvůli svému rozsahu, ale proto, že pocházejí od samotného IDF – vojenského aparátu známého tím, že klasifikuje jakéhokoli muže v bojovém věku jako „bojovníka“ a rutinně tvrdí „spojení s Hamásem“ bez důkazů. Tato úroveň civilních úmrtí převyšuje všechny

moderní konflikty, včetně Afghánistánu, Iráku a Sýrie, kde byl podíl civilních obětí výrazně nižší.

Jedním z nejstatisticky nezvratných ukazatelů záměrného cílení je **masové zabíjení novinářů**. K polovině roku 2025 bylo v Gaze od 7. října 2023 zabito **přes 250 novinářů**. To je více než v **jakémkoli jiném konfliktu v zaznamenané historii**, včetně světových válek a desetiletí trvajících povstání. Míra úmrtnosti novinářů v Gaze přesahuje **130 za rok**, zatímco ve většině válek toto číslo sotva přesahuje jednociferná čísla. Z statistického hlediska to vytváří **z-skóre přes 96**, což činí náhodnou nehodu matematicky nepravděpodobnou. V kombinaci s plošným zákazem zahraničního tisku v Gaze to silně naznačuje, že tyto vraždy nejsou náhodné, ale systematické – zamýšlené k **umlčení svědků**.

Bezprecedentní ničení civilní infrastruktury

Gaza je dnes nejvíce systematicky zničeným městským prostředím na Zemi. Satelitní snímky a zprávy z terénu od agentur OSN, organizací pro lidská práva a Světové zdravotnické organizace potvrzují, že **přes 70 % všech civilních budov** – domy, byty, nemocnice, školy, mešity, zemědělská místa – bylo zničeno nebo učiněno neobyvatelnými. Samotné **cílení na nemocnice** nemá moderní paralelu: desítky hlavních zařízení byly opakovaně zasaženy, včetně **Al-Šifa, Al-Kuds, Násir a Kamál Adwán**, přičemž mnohé byly úplně srovnány se zemí.

Zařízení na odsolování vody, čistírny odpadních vod, solární panely, pekárny a kolony sanitních vozů byly rovněž systematicky cíleny. V kontextu, kdy je Gaza uzavřena bez možnosti dovozu klíčových zdrojů, není toto ničení pouze taktické – představuje **záměrné uvalení podmínek života vypočítaných k zničení lidu**, zcela nebo částečně.

Mezinárodní pozorovatelé, včetně **OSN, WHO, IPC a WFP**, jednoznačně prohlásili, že **hladomor je používán jako zbraň války**, což je zjevné porušení mezinárodního humanitárního práva a charakteristický znak genocidního chování.

Množství výbušnin převyšuje všechny historické precedenty

Mezi říjnem 2023 a polovinou roku 2025 Izrael shodil na Gazu odhadem **100 000 tun výbušnin**. To je zhruba **sedmkrát** větší síla než bomba shozená na Hirošimu. A zatímco bombardování **Londýna, Drážďan a Tokia** trvalo roky nebo probíhalo během totálních válek, zničení Gazy proběhlo během pouhých **18 měsíců** a v omezené oblasti menší než **třetina velikosti Londýna**.

Nikdy v moderní historii nebylo populační centrum tak hustě osídlené – a tak uzavřené – vystaveno tomuto objemu palebné síly. Ani během požárních bombardování druhé světové války nebylo na jednu enklávu bez **možnosti úniku** pro civilisty způsobeno takové zničení.

Nejdelší a nejúplnější obležení v moderní i starověké historii

V průběhu historie obležení obvykle zahrnovala alespoň minimální záchrannou linii pro přežití. Během nacistického obležení **Leningradu** (1941–44) zásoboval Sovětský svaz město

přes **jezero Ladoga**. Ve **Stalingradu** (1942–43) procházely zásoby a posily přes **řeku Volhu** pod palbou. Dokonce i v **Sarajevu** (1992–96) pašerácké tunely a **letecké mosty OSN** umožňovaly přísun potravin, léků a civilistů, i když s obtížemi.

Naopak **obležení Gazy je úplné**. Od roku 2007 Izrael kontroluje všechny hranice, vzdušný prostor a přístup k moři, odepírajíc dovoz potravin, paliva, léků a stavebních materiálů. Od **října 2023** se blokáda vyostřila v **úplné obležení**: žádný vstup ani výstup, žádné fungující hraniční přechody, žádný vzdušný koridor a žádná humanitární záchranná linie. Dokonce i **pekárny, solární panely a stanové tábory** byly záměrně bombardovány. V **březnu 2025** izraelská vláda znovu potvrdila svou politiku „nulového vstupu“ zboží, výslovně včetně potravin a vody.

Gaza drží rekord za **nejdelší nepřetržité obležení v moderní historii** (18 let) a **nejúplnější obležení, jaké kdy bylo zdokumentováno**, starověké či moderní. Nikdy předtím nebyla populace **2,3 milionu**, polovina z nich děti, odříznuta od světa, neustále bombardována a odepřena základní životní potřeby po tuto dobu.

Závěr: Zázrak přežití

Z právního hlediska nemusí být úmysl zničit skupinu „jako takovou“ vysloven nahlas, když je **tak jasně zapsán do logiky vojenské kampaně**. Ale v Gaze i tento závoj spadl: chování odpovídá vzorci a rétorika potvrzuje záměr. Skutečnost, že někdo v Gaze je stále naživu, není ospravedlněním Izraele – je to zázrak. **Z právního hlediska** tento zázrak nemůže odvádět pozornost od toho, co právo již jasně stanoví: **toto je genocida**, chováním i úmyslem.

Století nepotrestaného podněcování: Citáty seřazené chronologicky

Jak je uznáno v *Akayesu*, *Bosna v. Srbsko* a dalších mezinárodních případech, genocidní úmysl lze odvodit také z **veřejných a soukromých prohlášení představitelů**, zejména když tato prohlášení nejsou odsouzena, ale **institucionalizována a odměňována**. Podle **Úmluvy o genocidě** jsou signatářské státy povinny nejen **zdržet se páchání genocidy**, ale také **zabránit a trestat přímé a veřejné podněcování** k genocidě. Izrael udělal opak.

Podněcování k genocidě je nejen **běžné a normalizované** v izraelském politickém diskurzu – je **otevřeně vysíláno vysokými ministry, koaličními poslanci, vojenskými důstojníky a vlivnými mediálními osobnostmi**, často s použitím teologického nebo eliminačního jazyka. Toto není náhodné. Odráží politické klima, ve kterém **výzvy k masovému vyhlazení** nejsou jen tolerovány, ale **slouží jako pověření pro politický postup**.

Níže uvedené citáty ilustrují ne ojedinělé výbuchy, ale **konzistentní, ideologicky zakotvený vzorec podněcování**. Izraelská vláda nevyvinula **žádné úsilí k potrestání nebo dokonce distancování se** od těchto prohlášení – naopak, mnoho citovaných jednotlivců bylo **povýšeno na ministerské posty, znovu zvoleno do Knesetu nebo jmenováno do klíčových obranných pozic**.

„Budeme se snažit přesunout chudou populaci přes hranice tím, že jí zajistíme zaměstnání v tranzitních zemích, zatímco jí odepřeme jakékoli zaměstnání v naší vlastní zemi.“

– Theodor Herzl, 12. června 1895, zakladatel politického sionismu, zápis v deníku

„Musíme vyhnat Araby a zaujmout jejich místa... pokud budeme muset použít sílu... máme sílu k dispozici. Povinný přesun [Palestinců]... by nám mohl dát něco, co jsme nikdy neměli.“

– David Ben-Gurion, 5. října 1937, první izraelský premiér, dopis svému synovi

„Není místo pro oba národy... ani jedna vesnice, ani jeden kmen by neměl zůstat. Arabové budou muset odejít, ale je potřeba vhodná chvíle, jako je válka.“

– Josef Weitz, 20. prosince 1940, ředitel odboru půdy Židovského národního fondu, písemná zpráva

„Musíme je [palestinské vesnice] vymazat.“

– David Ben-Gurion, 1948, první izraelský premiér, veřejný projev během Nakby

Izrael podepsal **Úmluvu o genocidě** dne **17. prosince 1948** a **ratifikoval ji 9. března 1950**. Článek III Úmluvy činí nejen genocidu samotnou, ale také „**přímé a veřejné podněcování ke spáchání genocidy**“ trestným činem.

V roce **1977** Izrael přijal **Zákon o trestech (dodatek č. 39)**, který začlenil mezinárodní zločiny do domácího práva. **Paragrafy 144B a 144C** kriminalizují podněcování k rasismu a násilí. Teoreticky by podněcování k genocidě spadalo do tohoto právního rámce.

„Dobytí celého pásma Gazy a vyhlazení všech bojových sil a jejich podporovatelů. Gaza se musí proměnit v Drážďany... Zničte Gazu teď! Všichni obyvatelé Gazy musí být zničeni.“

– Moše Feiglin, srpen 2014, bývalý člen Knesetu a vůdce krajní pravice, publikovaný plán a rozhovor

„Srovnajte Gazu se zemí. Bez milosti! Tentokrát není místo pro milost! Gaza by měla být srovnána se zemí, a za každého, koho zabili, zabijte tisíc.“

– Revital Gottlieb, 7. října 2023, členka izraelského Knesetu (Likud), příspěvek na X

„Nakba teď! Nakba, která zastíní Nakbu z roku 1948. Proměníme Gazu v tro-sky.“

– Ariel Kallner, 8. října 2023, člen izraelského Knesetu (Likud), příspěvek na X

„Nařídil jsem úplnou blokádu pásma Gazy. Nebude tam elektřina, jídlo ani p-livo. Vše je uzavřeno. Bojujeme s lidskými zvířaty a jednáme podle toho. Uvol-nil jsem všechna omezení... všechno zlikvidujeme.“

– Joav Gallant, 9. října 2023, izraelský ministr obrany, veřejný projev

„Celá civilní populace v Gaze je vyzvána, aby okamžitě odešla. Nedostanou ani kapku vody, ani jednu baterii, dokud neopustí svět. Žádný elektrický vypínač nebude zapnut, žádný vodovodní kohoutek, žádný kamion s palivem.“

– Israel Katz, 12. října 2023, izraelský ministr energetiky, příspěvek na X

„Je to celý národ, který je za to zodpovědný. Ta rétorika o civilistech, kteří nejsou informováni, nejsou zapojeni, není absolutně pravdivá. V Gaze nejsou žádní nevinní.“

– Jicchak Herzog, 13. října 2023, izraelský prezident, tisková konference

„Jediná věc, která musí do Gazy vstoupit, jsou stovky tun výbušnin od letectva, ani unce humanitární pomoci.“

– Itamar Ben-Gvir, 17. října 2023, izraelský ministr národní bezpečnosti, příspěvek na X

„Je čas na zbraň soudného dne. Ne srovnání čtvrti. Rozdrcení a srovnání Gazy. Spalte Gazu teď, nic méně! Bez hladu a žízně nebudeme rekrutovat kolaboranty.“

– Tally Gotliv, 10. října 2023, členka izraelského Knesetu (Likud), příspěvek na X

„Musíte si pamatovat, co vám udělal Amalek, říká naše svatá Bible. Proměníme Gazu v opuštěný ostrov.“

– Benjamin Netanjahu, 28. října 2023, izraelský premiér, televizní projev

„Vymažte Gazu z povrchu země. Musíme vymazat vzpomínku na Amaleka.“

– Galit Distel-Atbaryan, 1. listopadu 2023, bývalá členka izraelského Knesetu a ministryně (Likud), příspěvek na X

„Nyní rozjíždíme Nakbu v Gaze. V Gaze nejsou žádní nevinní.“

– Avi Dichter, 11. listopadu 2023, izraelský ministr zemědělství a bývalý šéf Šin Bet, televizní rozhovor

„Jednou z možností je shodit na Gazu atomovou bombu. Modlím se a doufám za to. V Gaze nejsou žádní nezapojení civilisté. Severní Gaza je krásnější než kdy dřív. Všechno vyhodit do povětří je úžasné.“

– Amichai Eliahu, 5. listopadu 2023, izraelský ministr dědictví, rozhlasový rozhovor a příspěvek na X

„Těžké epidemie v pásmu nás přiblíží k vítězství. Gaza se stane místem, kde žádný člověk nemůže existovat.“

– Giora Eiland, 19. listopadu 2023, vysloužilý generálmajor IDF a bývalý šéf Národní bezpečnostní rady, publikovaný článek v Yedioth Ahronoth

„Jsem osobně hrdý na ruiny Gazy a na to, že každé dítě, dokonce i za 80 let, bude vyprávět svým vnoučatům, co Židé udělali. Musíme najít způsoby pro obyvatele Gazy, které jsou bolestivější než smrt.“

– May Golan, 12. prosince 2023, izraelská ministryně pro sociální rovnost a rozvoj žen, projev před Knesetem a na konferenci

„Vymažte Gazu z povrchu země... Gaza musí být spálena. Nyní máme všichni jeden společný cíl – vymazat pásmo Gazy z povrchu země.“
– Nissim Vaturi, 10. ledna 2024, místopředseda Knesetu (Likud), rozhlasový rozhovor

V lednu 2024 vydal **Mezinárodní soudní dvůr (ICJ)** právně závazná **prozatímní opatření**, včetně prevence a trestání podněcování k genocidě.

„Neexistují žádné polovičaté kroky... Rafah, Deir al-Balah, Nuseirat – úplné zničení. ‚Vymažeš vzpomínku na Amaleka zpod nebes.‘ Může být ospravedlnitelné a morální nechat vyhladovět 2 miliony lidí. Gaza bude úplně zničena... odejdou ve velkém počtu do třetích zemí. Ani zrnko pšenice do Gazy nevstoupí.“
– Bezalel Smotrich, 29. dubna 2024, izraelský ministr financí, veřejný projev na akci Mimouna

„Dnes jsme na Húsí přinesli mor temnoty... další – mor prvorozených.“
– Israel Katz, 24. srpna 2025, izraelský ministr obrany, příspěvek na X

Rámec propagandy: Normalizovaná nenávist, indoktrinace a ideologie eliminace

V mezinárodním právu lze genocidní úmysl (*dolus specialis*) odvodit nejen z rozsahu a systematické povahy spáchaných činů, ale také z **doplňujících důkazů**, jako je **propaganda, ideologie a selhání při prevenci nebo trestání podněcování**. Tento princip je dobře zaveden v judikatuře: od rozsudku *Akayesu* (ICTR), který citoval „rozsáhlé šíření nenávistných projevů“ jako důkaz úmyslu, po *Bosna v. Srbsko* (ICJ), kde opakovaná nečinnost státu tvář v tvář známému podněcování podpořila zjištění genocidního úmyslu.

V Izraeli nejsou tyto doplňující důkazy okrajové – jsou ústřední. Heslo „**Smrt Arabům**“ není okrajovou rétorikou. Je to **široce tolerovaný a oficiálně doprovázený pokřik**, opakovaný každoročně na **Pochodu vlajek v Jeruzalémě**, akci povolené a chráněné izraelskou policií, konané v okupovaném východním Jeruzalémě. Namísto odsouzení je takový projev normalizován ve veřejném diskurzu – ozývá se na **školních dvorech, fotbalových stadionech a nacionalistických shromážděních**.

Kritičtější je, že **ideologická struktura sionismu, jak funguje v izraelských státních institucích, se nasytila supremacistickými předpoklady**: že Palestinci jsou demografickou hrozbou, existenčním nepřítelem nebo podlidskou překážkou židovské suverenity. Tento ideologický rámec není latentní – je **otevřeně vyučován, posilován a používán jako zbraň**. Prominentní izraelští představitelé rutinně označují Palestince za „**lidská zvířata**“, „**Amaleka**“ nebo „hmyz“, který má být „**vyhlazen**“. Nejedná se o přehnutí – jsou to **systematická a sankcionovaná podněcování k genocidnímu násilí**.

Četná svědectví bývalých sionistů a izraelských whistleblowerů popisují **indoktrinaci začínající v raném dětství**, kde jsou Palestinci vykreslováni ne jako sousedé nebo lidé s právy, ale jako nebezpeční agresori. Bývalí vojáci IDF, vychovatelé a ex-nacionalisté svědčili o tom,

že byli **vychováni v kultuře strachu, nároku a dehumanizace**, učení, že **IDF existuje k ochraně Židů před vyhlazením** a že soucit s Palestinci je formou zrady.

Organizace jako **Breaking the Silence**, stejně jako novináři a bývalí vojáci, hlásí, že vojenský výcvik tyto myšlenky posiluje – **vykresluje palestinský život jako postradatelný** a válečné zločiny jako legitimní taktiky. Použití teologických obrazů („Amalek“, „biblická pomsta“, „mor prvorozených“) dále zakotvuje tuto ideologii do narativu nábožensky sankcionovaného vyhlazení.

To vše splňuje, a pravděpodobně přesahuje, standard pro **doplňující důkazy genocidního úmyslu** stanovený v mezinárodní judikatuře. Když je propaganda **všudypřítomná**, ideologie **institucionalizována** a podněcování **není trestáno ani omezeno**, tvoří ideologickou infrastrukturu genocidy.

Nad rámec všech důkazních standardů: Dopis Knesetu jako přímé přiznání politiky

Dopis z 31. prosince 2024 od členů izraelské **Výboru pro zahraniční věci a obranu** je pravděpodobně **nejjasnějším a nejexplicitnějším politickým dokumentem dokazujícím genocidní úmysl**, který jakýkoli stát vyprodukoval od *Norimberských procesů* a *Konference ve Wannsee*. Zatímco předchozí genocidy vyžadovaly od žalobců odvozovat úmysl z kódovaného jazyka nebo nepřímého plánování, tento dopis **nenechává žádný prostor pro nejasnosti**: otevřeně požaduje, aby IDF **zničila infrastrukturu energie, potravin a vody**, uvalila **smrtící obležení** a **eliminovala všechny osoby, které nevykazují bílou vlajku**.

Datum: 31.12.2024

Komu: Ministr obrany Israel Katz

Předmět: Operační plán v pásnu Gazy

Vážený pane,

My, členové Výboru pro zahraniční věci a obranu, Vám píšeme, abychom Vás požádali o přehodnocení operačního plánu pro boje v pásnu Gazy ve světle dosavadních závažných výsledků a vyhlídek na pokračování. Podrobnosti uvádíme následovně:

Operační činnost v pásnu Gazy, jak nám byla představena ve Výboru pro zahraniční věci a obranu předchozím ministrem obrany ještě před začátkem pozemní operace dne 27.10.23 a jak byla od té doby prováděna v terénu, neumožňuje dosažení cílů války, jak je definovala politická vedení: zhroucení vládních a vojenských schopností Hamásu. Tyto cíle nebyly dosud realizovány, přestože se jedná o malé území a nepřítel nevlastní nástroje ani schopnosti moderní armády.

Jak veřejně poznamenal náčelník generálního štábu, IDF operuje prostřednictvím cílených nájezdů – metoda, která postrádá centrální složku v tomto typu partyzánské války: kontrolu. Efektivní kontrola území a populace je jediným

základem pro vyčištění nepřátelských bašt z pásma, pro dosažení rozhodnutí a vítězství – a ne pro stagnaci a válku na vyčerpání, ve které je hlavní stranou vyčerpávána Izrael. Proto posíláme naše vojáky znovu a znovu do čtvrtí a uliček, které již byly mnohokrát obsazeny, do míst, kde vrchní velení IDF prohlásilo, že prapory Hamásu byly rozloženy a zničeny a že byla vyčištěna od nepřítele – přesto na těchto místech platíme strašlivou a nesnesitelnou cenu krví.

Od 6.10.2024 začala v severním pásmu Gazy, jižně od osy Mefalsim, jiná operace, která zahrnovala obklíčení a evakuaci populace na jih. Všichni jsme doufali, že to bude znamenat začátek vojenských akcí, které přinesou požadovanou změnu, ale zdá se, že tato akce není prováděna správně. To znamená, že po obklíčení a humanitární evakuaci IDF nejedná s těmi, kteří zůstali, jako s nepřítelem – jak je obvyklé v mezinárodním právu a ve všech západních armádách – a znovu ohrožuje životy našich vojáků vstupem do hustých a zastavěných oblastí.

Po obklíčení a evakuaci populace by měly být pokyny IDF jasné:

1. Zničení z dálky všech zdrojů energie – paliva, solárních zařízení, potrubí, kabelů, generátorů atd.
2. Zničení všech zdrojů potravin – skladů, vody, vodních čerpadel a jakýchkoli dalších relevantních prostředků.
3. Eliminace z dálky kohokoli, kdo se v oblasti pohybuje a nevynoří se s bílou vlajkou během dnů efektivního obležení.

Po těchto akcích a dnech obležení těch, kteří zůstali, by měla IDF postupně vstoupit, aby provedla úplné vyčištění nepřátelských bašt. To by mělo být provedeno v severním pásmu a stejným způsobem v každém dalším sektoru: obklíčení, evakuace populace do humanitární oblasti a efektivní obležení až do kapitulace nebo úplné eliminace nepřítele. Takto operuje každá armáda, a takto by měla operovat i Izraelské obranné síly.

Navzdory opakovaným otázkám a žádostem ve Výboru pro zahraniční věci a obranu jsme od zástupců IDF ve výboru nedostali uspokojivé odpovědi, proč nejednají podle potřeby, proč je porážka Hamásu definována jako „operační konečný stav“ bojů a jaké jsou plány do budoucna. Proto žádáme Vaše okamžité zásahy při poskytování odpovědí na tyto otázky a při vydávání příslušných pokynů IDF, aby bylo dosaženo rozhodnutí a přestalo se bezdůvodně ohrožovat životy našich vojáků.

Kopie:

- Premiér Benjamin Netanjahu - Předseda Výboru pro zahraniční věci a obranu poslanec Juli Edelstein

Signatáři:

* **Amit Halevy**, Likud, poslanec, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Nissim**

Vaturi, Likud, místopředseda Knesetu, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Ariel Kallner**, Likud, poslanec, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Osher Shekalim**, Náboženský sionismus, poslanec, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Zvi Sukkot**, Náboženský sionismus, poslanec, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Ohad Tal**, Náboženský sionismus, poslanec, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Limor Son Har-Melech**, Židovská moc, poslankyně, Výbor pro zahraniční věci a obranu * **Avraham Bezalel**, Židovská moc, poslanec, Výbor pro zahraniční věci a obranu

Tyto pokyny nejsou pouze taktické – představují **návod na záměrné vyhlazení civilní populace** a jako takové **překračují právní práh** pro prokázání genocidního úmyslu podle jakéhokoli existujícího standardu v mezinárodním trestním právu. Autoři nejsou nízkými aktéry nebo okrajovými extremisty; jsou to **zvolení zákonodárci** zastávající role v tvorbě politik národní bezpečnosti. Jejich požadavky **nejsou metaforické** – nastiňují konkrétní, sekvenční metody **vyhlazení populace**, explicitně formulované jako státní strategie.

Na rozdíl od nacistických představitelů, kteří často zakrývali plánování genocidy eufemismy („Konečné řešení“), tento dopis mluví jasně. Nastiňuje úmysl, metodu a ospravedlnění písemně, pod oficiálním razítkem izraelské vlády. Žádný tribunál v historii nevyžadoval jasnější důkazy.

Existence takového dokumentu **vylučuje možnost věrohodného popírání**. Přeměňuje to, co by jinak mohlo být považováno za nepřímé důkazy genocidy, na **přímé důkazy plánování na úrovni politiky**, provedení a ideologické ospravedlnění vyhlazovacích činů. Podle mezinárodního práva by tento dopis měl být považován za **pádny důkaz** – explicitní přiznání *dolus specialis*, podpořené na nejvyšších úrovních vlády.

Závěr: Úmysl prokázán nad rozumnou pochybnost – Povinnost jednat, ne jen pozorovat

Zločin genocidy podle Úmluvy z roku 1948 vyžaduje jak **zakázané činy** (*actus reus*), tak **úmysl zničit chráněnou skupinu zcela nebo částečně** (*dolus specialis*). Jak tato analýza ukázala, **chování Izraele v Gaze splňuje všech pět kategorií zakázaných činů**, a jeho úmysl zničit Palestinu „**jako takové**“ není jen odvoditelný z rozsahu a cílení jeho operací – je **explicitní v jeho rétorice, systematický v jeho institucích a kodifikovaný v jeho politikách**.

Důkazy – právní, statistické, vojenské a ideologické – splňují mezinárodní práh „**nad rozumnou pochybnost**“. To, co se odvíjí v Gaze, není nejednoznačný nebo hraniční případ. Je to genocida.

Jak potvrdil **Mezinárodní soudní dvůr v Bosna v. Srbsko (2007)**, všechny státy mají **pozitivní právní povinnost zabránit genocidě** v okamžiku, kdy si uvědomí vážné riziko. Tato povinnost **není omezena na diplomatické odsouzení nebo ekonomické sankce**. Tváří v tvář přesvědčivým důkazům jsou státy povinny **přijmout všechna přiměřeně dostupná**

opatření, aby genocidu zastavily – včetně, pokud je to nezbytné, **nátlakových opatření** podle kapitoly VII Charty OSN.

To zahrnuje minimálně:

- **Zavedení bezletové zóny** nad Gazou, aby se zastavily letecké bombardování;
- **Umožnění humanitárních koridorů a dodávek pomoci**, včetně vojenského dopravy, pokud je to nutné;
- **Sankcionování a izolace izraelských představitelů zapojených do kampaně**;
- **Pozastavení vojenské a ekonomické pomoci** Izraeli podle závazků obchodu se zbraněmi mezinárodního humanitárního práva;
- **Podpora mezinárodních stíhání** zapojených jednotlivců.

Nepřijetí těchto opatření vystavuje státy **odpovědnosti podle mezinárodního práva**. Jak v *Bosna v. Srbsko*, stát, který nezabrání nebo nepotrestá genocidu, může být Mezinárodním soudním dvorem považován za odpovědný a požadován k **vyplacení reparací**. Navíc jednotlivci – ať už hlavy států, ministři nebo vojenští velitelé – mohou být podle **článků 25 a 28 Římského statutu** drženi **trestně odpovědnými za spolupachatelství, podněcování nebo velení**.

Genocida není pasivní událostí. Je to politika. A svět sleduje nejen Izrael, ale každý stát, který ho umožňuje – činy nebo nečinností. Právní precedent je jasný. Politické náklady na spoluúčast rostou. Okamžik k intervenci není zítra. Je teď.